

BIBLICKÉ OTÁZKY A ODPOVĚDI

**EPIŠTOLA
JAKUBOVA**

==

Cena K 2.—.

Vlastním nákladem vydal J. Cepl, Praha.

Účet pošt. spoř. v Praze čís. 71.504.

Stručný překlad z něm. »Der Jakobusbrief« Lehrheft 8.
Bohemian Sabbath School Lessons, Fourth Quarter, 1959.

Printed in Protectorate Bohemia and Moravia.

Kníhtiskárna V. Palásek a Frant. Kraus, Praha I.-159.

Ú v o d

»Je dosud spornou otázkou, který Jakub to je, jenž se na začátku této epištoly nazývá »Boží a Pána Jezukrista služebník«. Jedni jsou toho názoru, že tento Jakub je tělesný bratr Páně, který na shromáždění apoštolů promluvil po Petrovi (Skt. 15, 15) a o němž mluví Pavel (Gal. 1, 19); jiní, zejména Dächsel, považují pisatele za Ježíšova bratrance, Jakuba, jehož otec byl Alfeus nebo Kleofáš a matka druhá Marie. Pro přísné dodržování zákona byl pojmenován »spravedlivý« a pro svou neustálou přímluvu za židy »zeď národa«. Hodí se to docela k povaze pisatelově, který zemřel mučednickou smrtí v Jerusalémě, mezi rokem 62 a 66, že se obrací ke křesťanům ze židů v rozptýlení, t. j. v Palestině a mimo ni. (1,1.) Měli těžkosti vně a nouzi vnitř. Bohatí členové církve utiskovali chudé; mnozí se domnívali, že ke spasení stačí víra v jednoho Boha a to bez skutků. Pisatel tudíž bojuje proti této nespravedlnosti v hospodářských poměrech a proti vlažnosti, jež se dostavila jakožto následek lehkomyšlného odvolávání se na spravedlnost z víry. Nesnaží se přivést k obrácení nevěřícího, ale chce, aby věřící šel kupředu na cestě posvěcení a proto zdůrazňuje skutky. Toto zdůrazňování v epištole sv. Jakuba není v rozporu s učením Pavlovým, neb tento učitel pohanů píše ke Galantským (5, 6): »Nebo v Kristu Ježíši ani obřízka nic neprospívá, ani neobřízka, ale víra skrze lásku dělající.« Pavel požaduje kořen, Jakub ovoce.

Jelikož křesťané z pohanů ještě nejsou vzpomenuiti, musíme v epištole sv. Jakuba spatřovati první spis nového zřízení, jež vzniklo asi ještě před r. 50 po Kr., jak se zdá, v Jerusalémě. Kristus je sice spomenut pouze dvakrát (1, 1; 2, 1), ale zato navazuje tato epištola na řeči Ježíšovy mnohem častěji, než jiné.«

1. úkol

Zkoušky — hledání moudrosti

Účel a požehnání zkoušek

1. Jak nazývá Jakub sám sebe? Jak. 1, 1.

Jakub si nedává titul: Netvrdí, že by byl bratrem Páně neb apoštolem anebo biskupem v Jerusalémě. Označuje se jednoduše jako služebník Boží, titulem, který je ctí nade všechny.

Píše dvanáctero pokolení, rozptýlenému tam i sem — všem křesťanům. Jeho napomenutí k víře, vytrvalosti, poslušnosti, trpělivosti a k odevzdání se Bohu, jež se zajisté vztahují na každou dobu a na každý lid stejně, mohou pomoci zvláště těm, kteří prožívají boje posledních dnů.

2. Co přeje Jakub věřícím? V. 1b.

Jiný překlad praví: »Radost vám!«

3. Co bychom měli s radostí na se vzít? V. 2.

Pisatel epištoly poučuje věřící, aby na soužení hleděli jako na zkoušky (»pokušení«) víry.

4. Co působí zkouška naší víry, když ji trpělivě snese-

me? V. 3. 4.

»Osvědčí-li se ^{celé} věra ve zkoušce, přinese vytrvalost. Ta-
to, ^{celé} pak ať má dokonalý skutek, abyste byli dokonalí a ce-
lí, v ničemž nemajíce nedostatku» (vzato doslovně). V křesťanském životě nemá být zastavení a ústupu; máme být celými křesťany, a k tomu má napomáhati soužení. K tomu, abychom takto na soužení hleděli a využili je, je zapotřebí křesťanské životní moudrosti. Jak jí dosáhneme?« (»Jub. Bibel«, k Jak. 1, 4.)

Napomenutí k prosbě o moudrost

5. Od koho si smíme za každých okolností vyprositi moudrost? V. 5.

6. V jakém poměru je moudrost lidská k moudrosti shůry? 1. Kor. 2, 6—8. 10.
7. Za jakého předpokladu bude naše modlitba vyslyšena? Jak. 1, 6a.
8. Jakým obrazem znázorňuje Jakub ducha pochybování? V. 6. b.

Nestálost a nevytrvalost nelze porovnat s ničím tak vhodně, jako s vlnami mořskými, jež se ustavičně mění. Nejsou nikdy v klidu, ale vždy v pohybu, přicházejí a odcházejí a jsou závislé na větru a změně. (Iz. 57, 20.21.) Pán nechce, abychom byli takoví. Napomíná nás, abychom byli založeni na nepohybné skále víry. To je prositi a bráti, hledati a nalézti. Prosíme-li o moudrost, nevytýká nám naši nevědomost, ale dává nám ze svých zásob ochotně vše, co potřebujeme.

9. Jaké zaslíbení dává Kristus prosícím u víře? Mat. 21, 22; Mar. 11, 22—24.

10. Co nemůže očekávat člověk, jehož víra kolísá? Jak. 1, 7.

11. Jaký jest člověk pochybující? V. 8.

neustavičný ve všech cestách
 »Bůh nás nikdy nepovažuje za nedovědné; nevyhání žádného tvrdým slovem od svých dveří. Jeho otcovskému srdci působí dávání radost. »Muž dvojí mysli, neustavičný ve všech cestách svých« (v. 8), hned na vrcholu víry, hned zase v hloubině pochybování, — jak může tento přijímati dary shůry?« (»Jub. Bibel«, k Jak. 1, 8).

12. Kterého slova Kristova měli by věřící býti vždy pamětlivi? Mar. 9, 23.

2. úkol.

Pomíjejcnost člověka — Příčina pokušení

Napomenutí k pravému smýšlení

1. Čím může se chlubit bratr, ač tělesně chudý? Jak. 1, 9; 2, 5. *elzluhá se paky brate pomíjejcny v mšněni a bobsatvím se ovčí, dvedictvím království*

2. Nač má vždy pamatovati bohatý bratr? V. 10.

ly byl pomíjejcny nebo jako kráť vyliny fo
Mezi lidmi jsou třídní rozdíly, před Bohem však jsou všichni stejní. Pravá cena člověka spočívá v jeho mravní podstatě, podle níž bude jednou souzen. Kristus zemřel za všechny. Všichni mají tudíž možnost, býti zachráněni. Když lidé nižšího postavení a ze skromnějších poměrů přijmou Krista a zařídí svůj život podle božských zásad, stanou se v očích Božích cennějšími, než bohatí tohoto světa, žijící bez šlechetných snah v žádostech a v sobectví.

3. K čemu je přirovnávána pomíjitelnost věcí zemských?

V. 11. *Něbo jako stuce, netlí, a krátkostí usutelo a krotí její vsohl i mlčebstílost joravaz jeho rlym*

4. Jak má bohatý užívatí svých majetků? Luk. 16, 9—12.

línate sobě pátelz a mamozny
5. Jaké nebezpečí hrozí těm, kteří milují bohatství? Kaz. 5, 9. 10.

Požehnání osvědčení se

6. Kdo je podle Jakuba blahoslavený? Jak. 1, 12a.

7. Jaká cena je zaslíbena tomu, kdo v soužení vytrvá? V. 12b.

»Každé utrpení, i když se zdá krutým a trpkým, poslouží k požehnání tomu, kdo je bude u víře snášeti... Životní zkoušky jsou Boží dělníci, mající z naší povahy odstraniti všelikou nečistotu a hrubost. Když osekávají a odhlabávají, hladí a leští, vždycky to působí bolest. Není snadnou věcí dáti se brousiti jako kámen, avšak kámen vyjde

z toho všeho dobře připravený, aby mohl vyplniti své místo v chrámě nebeském... Pán chce působiti pro všechny ty, kteří Mu důvěřují. Věrní dobývají vzácných vítězství, učí se drahocenným učením, činí krásné zkušenosti.« (»Myšlenky s hory blahoslavenství«, 25.)

8. Před čím nás apoštol varuje? V. 13.

Boha, neb Bůh neokouší lid

»Svádění ke hříchu jest pokušení, a pokušení nepřichází od Boha, nýbrž od satana a od zlého, které jest v našem vlastním srdci. Satan se snaží přivesti nás do pokušení, aby to zlé v naší povaze bylo zjevné lidem i andělům a on nás mohl požadovati za své vlastnictví.« (»Myšlenky s hory blahosavenství«, 129.)

9. Kde je příčina pokušení? V. 14.

svých vlastních žádostí iť sarchra

Slovo »žádost« znamená tolik jako tužba. Pramen všech pokušení jest v člověku. Pohnutka k hříchu může býti vnější, ale musí býti též vnitřní sklon k tomu, žádost, pokušen podlehnouti. Nevázaný člověk bývá stržen svými vlastními přirozenými náklonnostmi. Jest zapotřebí, aby každý člověk měl moc nad hříchem ve svém srdci.

10. Jaké následky musíme očekávati, podlehneme-li pokušení? V. 15; Řím. 6, 23.

odplata za každý sm

Odplata nebo odměna za hřích není věčný život v neštěstí a nevýslovném trápení v ohnivém jezeře, nýbrž smrt, smrt druhá v »ohni, kterýž jest připraven ďáblu i andělům jeho«. Mat. 23, 41. Spravedliví obdrží dar Boží, život věčný — bezbožní opak toho, věčnou smrt.

Hleď na slovo pravdy

11. Kdy nám hrozí nebezpečí bludu? Jak. 1, 16; porovnej Mat. 22, 29.

Blud je temnota, pravda je světlo. Příčinou veškerého bludu a temnoty na zemi, ať již ve vědě neb náboženství, jest neznalost Písma a moci Boží.

12. Co nám Bůh denně daruje? Jak. 1, 17.

Bůh je v každé roční době a v každém věku stejný. V jeho bytosti, cílech a plánech není změn. Čím byl v uplynulé věčnosti, tím bude i v příštích nesčíslných věcích. U lidí se mění mnohé — ale Bůh je každého času stejný. Ještě dnes máme téhož želnajícího Krista, který uzdravoval nemocné a potěšoval ztrápené, když žil na zemi.

15. Jaké ovoce má Slovo Boží přinést v našem životě?
V. 18; 1. Petr. 1, 23.

3. úkol

Činitelé slova

Skloň se slovu pravdy

1. Jaké naučení dává nám Jakub o slyšení a mluvení?
*č. 1. Jaké naučení dává nám Jakub o slyšení a mluvení?
i. nel. Jak. 1, 19, (Přisl. 10, 19.)
ichsel opatung jest kedu poleruje str.*

2. /Proč máme býti zpozdilí k hněvu? Jak. 1, 19b. 20.

»Pravidlem je: Rychlý k slyšení, ale pomalý (zpozdilý) k mluvení (též v náboženském žvastání) a zpozdilý k hněvu (když slovo pravdy trečí shnilé místo). Neboť »hněv muže spravedlnosti Boží nepůsobí.« (»Jub. Bibel«, k Jak. 1, 20.)

3. K čemu jsme vyzváni? V. 21a.

4. Jak má věřící člověk přijímati slovo pravdy? V. 21b.
*okřídlenost slova, mluvení
s tichosti přijímané*

5. Co může toto slovo učiniti? V. 21c.

»Pravdy Slova Božího působí v člověku právě to, co potřebuje — obrácení duše skrze víru. Nemají býti považovány za příliš čisté a svaté, než aby mohly býti v denním životě uvedeny v skutek. Jsou to pravdy, sahající až k nebi a obsahující celou věčnost, jejich oživující vliv však musí býti spředen s lidskými zkušenostmi. Musí proniknouti všecky velké a malé věci denního života.« (»Christi Gleichnisse«, 98.)

Buď činitelem slova

6. K čemu vybízí Jakub všechny posluchače slova?
V. 22. *Budte činiteli slova a ne posluchači slova a ne pomažte sami sebe*
7. Jakým podobstvím nás varuje, jsme-li toliko posluchači slova? V. 23. 24. *podobství kůň slyšící a ne plynoucí*
8. Jak oceňuje Kristus poslušnost jeho slova? Mat. 7, 24—27. *podobství stromů s kořeny a bez kořene*
9. Jaké zaslíbení je dáno činiteli slova? Jak. 1, 25. *získá pokoj a dobro a jeho plod bude a byl*

Do zrcadla zákona nestačí pohlédnutí jenom příležitostně; neboť potom by se nám dařilo právě tak, jako když po zběžném pohledu do zrcadla brzy zapomeneme chybu, jež se na nás ukázala. Měli bychom ustavičně hleděti do zákona Božího, který nám zjevuje hřích, a státi se nezapomnětlivými posluchači, ale činiteli slova. Mnozí zavrhnou zákon, protože jim zjevuje jejich chyby a nedostatky. Je to právě tak bláznivé, jako kdyby někdo chtěl rozbít zrcadlo, protože ukazuje nedostatky na jeho osobě, neb oděvu.

Pravá bohoslužba

10. Kterého sebeklamu měli bychom se vystříhati? V. 26.

»Mnozí budou zvázeni na váze a nalezení lehčí v této tak důležité věci. Kde jsou ti křesťané, kteří se řídí tímto pravidlem a postaví se proti tomu, kdo mluví zlé? Kde jsou ti, kteří mají neustále stráž před svými ústy a chrání bránu rtů svých? Nemluv o nikom něco zlého, avšak ani neposlouchej něco zlého o jiném. Nejsou-li posluchači, není ani těch, kteří by mluvili zlé. Mluví-li někdo v tvé přítomnosti zlé, zprotiv se mu. Neposlouchej ho, byť by jeho způsob byl sebe mírnější a jeho slova sebe jemnější. Předstírá snad náklonnost a při tom dělá skryté narážky a ve tmě uškodí vnitřnímu člověku.« (T., II., 54.)

11. Jaké napomenutí je tudíž vhodné? 1. Petr. 3, 10:
Zalm 34, 14. *Nepravý jazyk svůj od sebe a jeho*

12. Které dobré předsevzetí je i pro nás hojivé? Žalm
*bude - 39, 2. Ostrihati budu cest svou abych nezh
něl přede páskem - - - - -*

13. Jak se projevuje čisté a neposkvrněné náboženství?

Jak. 1, 27. *nevlivovatě žít v domě
nebo ostrihati své tělo*

➤ Mělo by býti pravou, bohulibou bohoslužbou choditi do kostela, modliti a positi se horlivěji než jiní, a přitom dovoliti, aby náš jazyk mluvil zlé řeči? Blahoslavení jsou ti, jejichž horlivost na bohoslužbách je spojena s ještě větší horlivostí v posvěcení celého života a v tiché službě milosrdenství, prokázané osamoceným a nemajícím ochrany. < (>Jub. Bibel<, k Jak. 1, 27.)

4. úkol

Žádné přijímání osob — Měřítko u soudu

Ocenění a láska bez pohlížení na osobu

1. Jak se mají věřící navzájem chovati? Jak. 2, 1. *be
bez soudění - - - - -*

Žádný, kdo se přiznává k čisté a neposkvrněné službě našeho Pána, nesmí u členů sboru činiti rozdílu, nebo projevovati nějaké stranictví. Všichni jsme jedno v Kristu.

2. Jaký rozdíl bychom neměli činiti v našich shromážděních? V. 2—4.

nebo s chardího m

3. Jaké bohatství jest příjemné před Bohem? V. 5. *bohatství se více dědí*

Bůh nehledí na osobu, ale na srdce a na smýšlení člověka. Měli bychom milovati a vážiti si dobrých snah každého člověka, ať přichází v jakémkoli šatu.

4. Komu rovněž bylo poukázáno na tuto skutečnost? Skt. 10, 34, 35.

5. Jaké má býti naše chování ke všem lidem? Řím.

12, 10. 16—18.

6. Jaká zaslíbení jsou dána těm, kteří se snaží býti takového smýšlení? Mat. 5, 3. 5. 9.

Královský zákon lásky

7. Jaké nesprávné stanovisko některých, kárá Jakub?

Jak. 2, 6. 7.

»Snižujete tak úctu sami před sebou, kterou byste měli mít, věduce, čím jste se z Boží milosti stali. Zdaliž nezaujímají chudí, vyvolení Bohem z tohoto světa, jakožto majitelé nebeských statků a příští spoludědicové Kristovi, mnohem vyšší postavení než tito bohatí, kteří vás utiskují a ženou před soud a rouhají se jménu Ježíš, v něž jste byli pokřtěni?« (»Jub. Bibel«, k Jak. 2, 7.)

8. Jaké smýšlení chce královský zákon vzbuditi u věřícího? V. 8. 9; Mat. 22, 35—40.

9. Jaký rozsudek stihne ty, kteří by přestoupili byt i jediné přikázání? Jak. 2, 10.

10. Jak to apoštol odůvodňuje? V. 11.

»Takové chování jest přestoupením královského zákona lásky, na něž se nesmí hleděti lehkomylně. Jste přestupníky zákona, i kdybyste přestoupili pouze toto jedno přikázání. Neboť zákon tvoří nerozlučný celek.« (»Jub. Bibel«, k Jak. 2, 11.)

Měřítko u soudu

11. Podle jakého zákona máme býti souzeni? V. 12.

12. Pro koho nebude u soudu milosrdenství? V. 13.

13. Komu zaslubuje Kristus milosrdenství? Mat. 5, 7.

29/1.1949 5. úkol

Víra a skutky

Mrtvá víra

1. Jaké otázky klade Jakub, chtěje poukázat na souvislost víry se skutky? Jak. 2, 14.

co je pravá víra

›Zdaliž jej ta víra může spasiti?‹ Zajisté, pravá víra může duši zachrániti. (Efez. 2, 8; Mar. 16, 16.) Skutky nás zachrániti nemohou; jsme ospravedlněni jedině skrze víru. Jakub poukazuje na to, že je neodůvodněné, tvrdí-li někdo, že má víru, ale jeho život nepřináší ovoce jakožto důkaz. Nikdo nebude skrze víru zachráněn, nedá-li se posvětit.

2. Jakým přirovnáním znázorňuje význam svých otázek? V. 15. 16.

Apoštol Pavel mluví o ›skutku víry‹. (1. Tes. 1, 5.) Víra žije a zjevuje se v dobrých skutcích. Taková víra, kdy člověk jenom mluví: ›Mám víru‹ a přitom nechá bezmocného a nahého a hladového a neoděného, ačkoli by jejich nouzi mohl odpomoci, nemá užitku. Ten člověk ve skutečnosti vůbec nevěří. Ovoce, jež lze viděti v životě, potvrdí, máme-li pravou víru nebo ne, tak jako se pozná strom po ovoci.

3. K jakému závěru dochází Jakub? V. 17.

4. Kterými slovy potvrzuje Pavel tutéž pravdu? Gal. 5, 6b.

5. Jak vyvrací Jakub případné námitky? Jak. 2, 18.

Námitka, kterou zde Jakub uvádí, dokazuje, že náboženství se neprojevuje vždy stejně. Neměli bychom se však domnívati, že není-li je viděti vždy stejným způsobem, že vůbec není. Víra však musí býti živá, dokazující svou upřímnost skutky lásky. Rozumovou víru mají i ďáblové.

od-li někdo tvrdí, že má víru, ale nemá lásku, je jako strom bez ovoce

Pouhé vyznání víry nemá větší ceny, než lidské tělo bez dechnutí života. Pravá víra miluje, pracuje a žije. Ona přijímá zákon Boží jako skutečnost a projevuje se v lásce, tím, že tyto velké pravdy uvádí ve skutek ve svém denním životě.

6. Na které straně stojí člověk, který Boží Jsoucnost vyznává jen slovy? V. 19.

Živá víra

7. K jakému poznání chce apoštol věřící přivést? V. 20.

8. Na čí skutek víry Jakub poukazuje? V. 21.

9. K jakému závěru přichází pisatel epistoly? V. 22. 24.

»Mnozí nechápají vztah mezi vírou a skutky. Praví: »Jen věř v Krista, a jsi bezpečný. Nepotřebuješ zachovávat zákon. Ale pravá víra se projeví v poslušnosti.« (»Patriarchen und Propheten«, 146.)

10. Ve kterých dvou skutečnostech projevilo se ovoce poslušnosti víry? V. 23.

11. Jaký další příklad ospravedlnění z víry je nám dán? V. 25.

12. Jakými slovy poukazuje Jakub znovu na bezcennost víry bez skutků? V. 26.

6. úkol

Jazyk

Výstraha před hříchy jazyka

1. Před čím varuje Jakub věřící? Co je pohnutkou jeho výstrahy? Jak. 3, 1.

»Židé měli sklon poučovatí jiné, a to zůstalo i křesťanům ze židů. Jakub tudíž varuje, aby nikdo nebyl dotěrný, chtěje ve shromážděních učiti (a poučovatí) pokračovatí a poukazuje na velkou odpovědnost a nebezpečí, že by se snadno jazykem prohřešil. Zde praví .my«, předtím »vy«.« (Jub. Bibela, k Jak. 3, 1.)

2. V čem klesáme všichni? V. 2a.

3. V čem se projevuje mravní síla člověka? V. 2b.

»Jen ten je celý křesťan, kdo neklesá ani v slovu, v řeči. Neboť kdo ovládá svůj jazyk, ovládá i celé tělo se všemi jeho žádostmi a sklony. To je však jenom tehdy, má-li veslo a uzdu v ruce Duch svatý.« (»Jub. Bibela, k Jak. 3, 4.)

4. Co o tom praví moudrý Šalamoun? Přísl. 15, 3; 29, 11, 20; 10, 19.

Drž jazyk na uzdě

5. Jakých příkladů používá Jakub ve svém poučení? Jak. 3, 3, 4.

6. Jakým obrazem poukazuje na škodu, kterou způsobí nezkracený (nevázaný) jazyk? V. 5.

7. Jak popisuje Jakub dále působení hříchů jazyka? V. 6.

Tato slova ukazují, jak nezkracený jazyk celé opanuje duši a může na ni mít vliv a jak změní celý běh lidského života ve velký oheň zpuštění. Slovo »peklo« není zde přeloženo ze slova hades (hrob), nýbrž gehenna (ohnivé jezero). Neposvěcený, nevázaný jazyk rozněcuje v rodině, ve sborě, v sousedství plameny pekelného ohně. Měli bychom se vystříhati, abychom neroznítili první jiskry tohoto strašného zpuštění. Nic tak účinně nezapuzuje Ducha svatého z našeho života, jako nesprávné použití tohoto nevázaného údu. Nezkracený, neposvěcený jazyk může se stát ukrutným nástrojem satanovým. Zlý nemá hanebnějšího nástroje, než jakým je jazyk klevetníka, žvastala, utrhače a pochlebníka.

Mnohé zaslzené oči, zlomená srdce, zničené rodiny a životy jsou následky nesprávného použití jazyka. Utrhači a lidé, starající se o záležitosti jiných, rozdvojili sbory a uvedli pohanu na sousedy.

Slova odhalují vnitřní život člověka

8. O čem svědčí naše slova? Mat. 12, 34; Luk. 6, 44. 45.

9. Podle čeho bude neobrácený v soudný den souzen? Mat. 12, 36. 37.

U Ježíše neplatí omluva, že na promluvených slovech tolik nezáleží. Neužitečné řeči zjevují zlé srdce a mohou proto v onen den spolupůsobiti k odsouzení člověka. Jak je tudíž důležité, sázeti dobrý strom, t. j. vštěpiti do srdce mysl nebeskou, aby myšlenky, slova a skutky byly posvěceny! («Jub. Bible», k Mat. 12, 37.)

10. Jaký příklad je nám opět připomenut? Jak. 3, 7.

11. Kdo jediné může jazyk zkrotiti? V. 8; Žalm 141, 3.

12. K čemu se dá strhnouti člověk, který není posvěcen Duchem svatým? Jak. 3, 9.

7. úkol

Strom se pozná po ovoci

Výstraha před dvoujazyčností

1. Jaké chování nemá býti mezi věřícími? Jak. 3, 10.

2. Jakou výstrahu máme si tedy vzíti k srdci? Přisl. 18, 21.

Jiný překlad praví: »Smrt a život jsou v moci jazyka. a kdo jej často užívá, ochutná toho, co jazyk zavíná.«

3. Jakým obrazem chce Jakub poukázat na následky této neřesti? Jak. 3, 11. 12.

›Dvoujazyčnost neodporuje (nepřičí se) toliko ryzosti křesťana, ale již v přirozeném určení jazyka. Svořitel stvořil vše jednoduché. V celém stvoření nesetkáme se nikde s nepřirozeným zjevem, aby nějaký strom přinášel ovoce, neshodující se s druhem, jež mu Stvořitel určil, aneb aby, z jednoho pramene vytékala voda pitná i nepoživatelná. Není to hanba, je-li tomu jinak u člověka, stvořeného podle obrazu Božího?« (›Jub. Bibel«, k Jak. 3, 12.)

4. Jakými slovy učil Ježíš tutéž pravdu? Mat. 7, 15—20.

Usilovati o nebeskou moudrost

5. Jak se projevuje pravá moudrost a rozumnost? Jak. 3, 15.

›Pravá moudrost musí se ponejvíce ukázati v skutcích, pocházejících z ›dobrého obcování«. Neboť slova učí, příklady táhnou. Základním znamením pravé moudrosti jest však mírnost a sebeovládání.« (›Jub. Bibel«, k Jak. 3, 15.)

6. Kterých dalších hříchů musíme se vystříhati? V. 14.

7. Jaké jest takové smýšlení? V. 15.

8. Jaké jsou následky toho, ovládá-li závist a rozdráždění naši mysl? V. 16.

9. Jaké slabosti mají býti tudíž vymýceny ze života věřícího? 1. Petr. 2, 1.

10. Jaké smýšlení působí moudrost shůry? Jak. 3, 17.

›Do města Božího nevejde nic nečistého; všichni jeho obyvatelé musí míti čisté srdce. Kdo se učí od Krista, bude míti čím dále, tím menší zálibu v nedbalém chování, neslušných výrazech a nečistých myšenkách. Kde v srdci přebývá Kristus, bude se jeviti všude čistota a ušlechtilost myšlenek a mravů.« (›Myšlenky s hory blahoslavenství«, 37.)

11. Kdo jedině může rozsévati símě spravedlnosti? V. 18.

Ovoci spravedlnosti daří se jen v pokoji. Jen dítky pokoje mohou slovem a životem rozsévati símě spravedlnosti.

S. úkol

Přátelství se světem a jeho následky

Výstraha před závistí a nespokojeností

1. Jaký vliv má závist a nespokojenost na mysl lidskou? Jak 4, 1. 2a. *něvidí na Boha*

2. Proč je modlitba v takové náladě neúčinná? V. 2b. 3.

Pakliže ti, kteří nejsou spokojeni se svým položením, žalují Bohu na svoji bídu, nelze to ani nazvat modlitbou, ani očekávat vyslyšení; neboť smýšlení, z jakého taková modlitba vychází (jak je psáno v Písmě), je tajná žádost, žiti právě tak smyslně příjemným a bohaprázdným životem, jaký závidí bohatým. (Jub. Bibel, k Jak. 4, 3.)

3. V jakém smyslu a duchu musíme se obrátit k Bohu, mají-li naše modlitby býti příjemné? Jan 14, 13; Řím. 8. 26, 27. *ne v hrdle, ale v srdci, protože srdce poznává tajemství ducha*

4. Co je následek toho, když modlitebník nepřichází k Bohu v pravém duchu? Žalm 66, 18; Izai. 1, 15. *modlitba se neslyší, protože je prázdná*

Výstraha před světským duchem

5. Jak jsou nazváni ti, kteří předstírají, že následují Krista, a přece se přidržují ducha světa, který se Bohu odcizil? Jak. 4, 4a. *světovci*

6. Jaký protiklad zjevuje takové chování? V. 4b.

Ač zřídka, přec se stává, že někteří křesťané se domnívají, že se svým světským duchem, světským obcováním a životem, proniknutým světskými zásadami, by se mohli líbit Bohu anebo mít místo v království nebeském.

7. Jakými slovy vyjádřil Kristus tutéž skutečnost? Mat. 6, 24.

8. Kdo chce mítí naše celé srdce pro Boha? Jak. 4, 5.

Reinhardt uvádí toto místo následovně: »Což můžete že nadarmo dí Písmo: ‚Proti závisti je duch ten, kterýž přebývá ve vás.‘ Tato slova obsahují zaslíbení, že Duch svatý bude přebývatí v nitru člověka.

9. Komu chce Bůh dáti milost v hojně míře? V. 6.

Jistá cesta, jak se líbiti Bohu, je, podříditi se vedení jeho milosti a prozřetelnosti. Uzná-li Ho člověk na všech svých cestách, povede jeho kroky. Lakotný člověk uchopí stín a ztratí bytost.

Vzepřete se ďáblu

10. Co může činiti člověk, který se odevzdá Bohu? V. 7.

11. Která zkušenost v životě Ježíšově slouží nám ku povzbuzení? Mat. 4, 1—11.

12. Jaké vážné napomenutí je nám dáno ohledně nábožnosti? Jak. 4, 8.

9. úkol

O souzení.

Pomíjitelnost pozemského

Výstraha před potupováním a bezcítěním souzením

1. Jaké napomenutí ku pokání dává Jakub? Jak. 4, 9.

Jakub varuje a napomíná opět ty, kteří pro nedostatek křesťanské zkušenosti hřešili v tom, co bylo vzpomenuť v předcešlé úvaze. Od přestupníků Páně pokynů se žádá důsledné pokání a pokoření srdce. *se v křálení a hradost*

2. Jaké zaslíbení je dáno těm, kteří se poníží před Bohem? V. 10.

3. Před jakým ohyzným zvykem jsou věřící varováni?

V. 11. *nebyli jsme jedni druhým bratři, seděli jsme v křeslech, s ústní sáňkou a potupně káňkami je*

«Neměli bychom hleděti na to, jako na něco malicherného, mluvíme-li o jiných zlé a chceme-li býti sami soudci jejich pohnutek a činů. Kdo soudí a odsuzuje své spolubližní, přivlastňuje si výsadu Stvořitele.» (Patriarchen und Propheten, 386. 387.)

4. Jakými slovy postavil se Kristus proti neduchovnímu souzení? Mat. 7, 1. 2. *kterým soudím soudíte se b*

5. Jak se o tom vyjádřil Pavel? Řím. 2, 1; Efez. 4, 29—31. *neboť každý potupí svůj parva sebe odmění, j*

6. Čí rozsudek pro život nebo zatracení je směrodatný? Jak. 4, 12. *jedni jsou zvaní zabitými, kteří*

Výstraha před nepravou sebedůvěrou a opovážli-
vou jistotou

7. Jaký druh ziskuchtivých lidí uvádí Jakub? V. 13. *ziskuchtiví soudím pohotově*

8. Jakými slovy připomíná jim pomijitelnost všeho zem-
ského? V. 14. *jakto není na pětá brada, fara pán*

9. Co soudil David o životě člověka? Žalm 39, 5. 6. *neboť jsem mluvil a stým, aleť odměnil, i smičně*

10. Jakého obrazu použil Izaiáš k znázornění pomijitel-
nosti života? Izai. 40, 6. *nechťi tělo jst kosa a l*

11. Kým se máme nechati vésti? Jak. 4, 15. *panem*

12. Jaké neduchovní chování musil Jakub kárati na
těch, kteří tento list obdrželi? V. 16. *pycha*

13. Podle čeho bude souzeno naše konání a počínání
si? V. 17. *nečin*

Napomenutí k trpělivosti

Rozpory mezi kapitálem a prací

1. Jaký obraz budoucnosti podává Jakub o sobeckém shonu majetných lidí? Jak. 5, 1.
2. Jaký užitek mají z nahromaděných pokladů? V. 2.
3. Jaký následek má hromadění pokladů pro ně? V. 3.
4. Z které skutečnosti lze vzláště poznati sobeckého ducha boháčů? V. 4a.
5. Kam dolehne úpění utiskovaných V. 4b.
6. K čemu používají sobectví a bohatí lidé svých prostředků? V. 5.
7. Jakého jiného ducha zjevují nimi utiskovaní? V. 6.

»Zde staví se Jakub s ohnivou horlivostí proroka proti bohatému statkáři, jenž žije vznešeně a bujně a přitom zkracuje mzdu dělníkům (nikoli otrokům, ale nádeníkům neb nájemníkům), obdělávajícím v potu tváře jeho pole a žnoucím jeho obilí, aneb obmeškává s výplatou, více než je slušno. Čistí mu svědomí pro jeho hanebné sobectví a nespravedlivou tvrdost — vina krve v očích Božích — a prorokuje mu den zabití, kdy bude sám obětí. den soudu, který stráví všecku jeho slávu.« (»Jub. Bibel«, k Jak. 5, 6.)

Naplňte svá srdce trpělivostí

8. Nač poukazuje Jakub věřícím, když je povzbuzuje, aby byli trpěliví? V. 7.
9. Co má býti nadějí věřících v nouzi a těžkostech? V. 8.
10. Co však vyžaduje tato naděje ode všech adventních věřících, Mat. 24, 44; Řím. 13, 11. 12.

Protož budete hotová nebo se nepřipravíte. Protož budete hotová nebo se nepřipravíte. Protož budete hotová nebo se nepřipravíte.

11. Co nás má chránit před hořkými pocity vůči jiným?

Jak. 5, 9.

12. Kteří mužové jsou v takových dobách věřícím vzorem? V. 10. 11.

»Chudé dělníky kteří vzdychají proti statkáři tvrdého srdce, jenž je má ve svých rukou a nemilosrdně je vykořisťuje a kteří pak volají k Pánu, oslovuje jako bratry a odkazuje je k trpělivosti — nikoli k tomu, aby si nezákonitě pomáhali sami. Mají si vzít příklad z oráče, očekávajícího jarní dešť brzy po setbě a pozdní dešť nedlouho přede žněmi: zajisté, že pak v pravý čas nastane i pro ně radostný deň žně, při blízkém příchodu Páně. Mají pamatovati na proroky, kteří rovněž ve svém těžkém, strastiplném povolání věrně vytrvali. Mají se potěšiti, při vzpomínce na trpělivost Jobovu a na konec jeho soužení, který milosrdný Pán učinil v pravý čas.« (»Jub. Bibel«, k Jak. 5. 11.)

11. úkol

Modlitba za nemocné. — Obrácení hříšníka

Moc modlitby

1. Jaká má být řeč věřícího? Jak. 5, 12.

2. Jaké stanovisko zaujal Kristus k přísaze? Mat. 5,

33—37.

»Židé dobře rozuměli, že třetí přikázání zapovídá zneužívání jména Božího, leč považovali se za oprávněné používat jiných přísah. Přísahati bylo jejich zvykem... Pán Ježíš odsoudil jejich zvyk když vysvětlil že jejich přísaha jest přestoupením přikázání božího. Náš spasitel však nezapověděl, aby se při soudu užívalo soudní přísahy, v níž se Bůh slavně volá za svědka, že mluvené jest pravda, pouhá

pravda. Sám Pán Ježíš se nezdřáhal pod přísahou vypovídati před vysokou radou... Kdyby byl Pán Ježíš v kázání na hoře zatracoval soudní přísahu, byl by při svém výslechu pokáral nejvyššího kněze a tím ve prospěch svých následovníků své učení zdůraznil... Může-li však někdo složit přísahu, jest to křesťan. Křesťan žije ustavičně v přítomnosti Boží, ví, že každá myšlenka jest zjevna Tomu, s Nímž má co činiti; a je-li zákonitým způsobem vyzván, aby přísahal, smí se Boha dovolávat za svědka, že to, co praví, jest čistá pravda.< (»Myšlenky s hory blahoslavenství« 81. 82.)

3. Jakým dvojitým způsobem může věřící člověk vyhovět svým duševním potřebám a pocitům? Jak. 5, 13.

4. Jakou účast může mít sbor na onemocnění členů? V. 14. 15.

»Ve Slově Božím nalézáme určité pokyny, jak se máme zvláště modlití za uzdravení nemocných. Takové modlitby jsou však výkonem velmi slavnostním a neměly by býti konány bez pečlivého uvážení. V mnohých případech, když se prosí za uzdravení nemocných, je tak zvaná víra pouze opovázlivostí.< (»In den Fusspuren des grossen Arztes«, 231.)

5. Jaký předpoklad musí býti, má-li modlitba přinést pomoc? V. 16.

»Přeje-li si někdo, aby bylo proseno za jeho uzdravení, musí se mu vysvětliti, že přestoupení zákona Božího, ať již přírodního neb duchovního, jest hřích, a že chce-li obdržeti požehnání Boží, musí své hříchy vyznati a zanechatí... Hříchy soukromé mají se vyznati Kristu, jedinému Prostředníkovi mezi Bohem a člověkem... Každý zjevný hřích má se vyznati též veřejně. Bylo-li ukřivděno spolubližnímu, musí se tato věc uvésti s ním do pořádku.< (»In den Fusspuren des grossen Arztes«, 232.)

6. Kterou událost nám Jakob připomíná? V. 17. 18.

7. Jaké ujištění dal nám Kristus o vyslyšení našich modliteb? Jan 14, 13; Mar. 11, 22—24.

Budete-li sice volati ve jménu mému jedinému oslobouen byl Otce v 9. m. 10. ...

Láska k zbloudilým

8. Jakou jistotu má v srdci ten, komu se podaří přivést bloudícího zpět na pravou cestu? Jak. 5, 19.
20. *vyvolání duši od smrti*

9. Jak bychom měli pečovat o naše hřešící bratry?
Mat. 18, 15—17. *→ naučím se s ním poslušně, i když se nepodaří, jako před dítětem, a od něj*

10. Nad kolika obrácenými hříšníky radují se již andělé?
Luk. 15, 10. *nad každým jedním hříšníkem*

11. Jakého cíle, dle Božího přání, má člověk dojíti?
Ezech. 18, 25. 32. *neruším se kvůli němu, protože se obrátil od cest svých, a*

→ Že Bůh obráceného hříšníka více netrestá, není ne-
spravedlivá dobrota. Vždyť Božím posledním přáním lásky
není zničení hříšníka, ale jeho obrácení; pakliže k němu
dojde, je vše v pořádku, jak to znovu zdůrazňuje verš 32.
(→ Jub. Bibel, k Ezech. 18, 25.)

12. úkol

Lakomství

Nebezpečí lakomství

chování Jak vystříhal Kristus před lakomstvím? Luk. 12, 15.

→ poznání Lakomství je touha, mít stále víc. → Sobecká žádost po
bohatství má takový poutající, okouzlující vliv na člověka,
že se v něm vše šlechtné a lidské udusí a člověk propadá
zkáze. (→ Gedanken vom Berge der Seligpreisungen, 116.)

2. Jakým podobenstvím zdůraznil tuto vážnou výstrahu?
V. 16—21. *→ musí být, měl bohatství a usoudil, a
chtěl stále dostat, abychom a vytrávit*

→ Podobenstvím o boháči-bláznů ukázal Kristus na bláz-
novství těch, kteří žijí jedině tomuto světu. Tento muž do-
stal vše od Boha... Ale nemyslel na Boha, Jemuž měl vdě-
čiti za všechny tyto dary milosti... Cíle tohoto muže ne-

byly vyšší, než zvřát, které hynou. Žil, jakoby nebylo Boha, nebe ani budoucího života — jakoby vše, co měl, bylo jeho vlastnictvím, a on nedlužil ničeho Bohu ani lidem.« (»Christi Gleichnisse«, 254—256.)

3. Co praví apoštol Pavel o lakomství? Kol. 3, 5.

»Slovo Boží označuje lakomství jako modloslužbu. Je nemožné, aby muži a ženy ostříhali přikázání a přitom milovali peníze. Sklony srdce měly by směřovati na věci nebeské. Náš poklad měl by býti uložen v nebi, protože kde je náš poklad, tam je i naše srdce.« (T. III, 150.)

4. Z čeho je vyloučen lakomec a modloslužebník?

Efez. 5, 5. *a království bezbožnosti*

5. Jaká je povaha lakomce podle výroku Davidova?

Zalm 10, 3. *lakomci jako pochtivý a bojný*

6. Co je milování peněz dle slov apoštola Pavla? 1. Tim.

6, 10a. *láska svého pleš jest milování peněz*

7. Proč má člověk Boží od lakových věcí utíkat? V.

11, 10b. *že slouží jako bád a věc a*

nepravosti, sobotnosti, a

jinak upadá od víry a mnozí bolesti

Bohobojný, pravdivý a nenávidějící lakomství

8. Jací by měli býti ti, kterým Bůh svěřil úřad v církvi věřících? 2. Mojž. 18, 21. *mladí, bohobojní a*
ne lakomci

9. Na jakou skutečnost měli bychom stále pamatovati?

Zalm 24, 1; Aggeus 2, 9. *hlavodimora jest kámen*

platá praví hlavodimora postavěti a ti kteří postavěti má

10. Kolik ze všeho, co máme, je svaté Pánu? 3. Mojž. 27,

30—33. *ze všech věcí desátý jsou svaté Pánu*

11. Jakou obžalobu pronesl Bůh proti nevěrným? Mal.

3, 8. *konfitele má člověk hlavodimora - v desáté*

»Viděla jsem, že mnozí, kteří praví, že zachovávají přikázání Boží, přivlastňují si pro sebe prostředky, které jim Pán svěřil a jež by měly plynouti do jeho pokladny. Olupují Boha v desátcích a dařích. Svým lakomstvím, zadržováním a okrádáním Boha v desátcích a dařích způsobují hubenost,

slabost a chudobu sami sobě a temnotu ve sboře.« (T. III, 269.)

12. Jaké následky ponese ten, kdo loupí Boha? V. 9; Aggeus 1, 6. *vyjete mnoho a zlehčíte mnoho málo a nezlykáte na cenní v ten polo zeh.*
13. Jaké požehnání je zaslíbeno těm, kteří jsou Bohu věrní? Mal. 3, 10. 11.

13. úkol

Vytrvalost

Boží neproměnlivost

1. Jaký jest Bůh? Jak. 1, 17b.

»Ačkoli se Boží moc vyvíjí a projevuje různým způsobem, jedná-li se o pomoc lidským potřebám v různých dobách, jest jeho dílo vždy totéž. Učitel je tentýž; Boží povaha a podstata a plán jsou pořád stejné.« (»Erziehung«, 50.). *Boží moc je vždy stejná, jen se projevuje různými způsoby a v různých dobách.*

2. V čem se projevuje Boží neměnitelná péče? 1. Mojž. 8, 22; Mat. 6, 26. *Boží péče je neměnitelná, protože Bůh je všemocný a vševědý, a jeho láska je nekonečná.*

3. Čeho si můžeme být jisti o Boží lásce? Jer. 31, 3. *Boží láska je nekonečná a neměnitelná, protože Bůh je všemocný a vševědý, a jeho láska je nekonečná.*

4. Jak se projevila stálost Ježíšova ve styku s jeho učeníky? Jan 15, 1b. *Ježíšova stálost se projevuje v jeho přetrvávající lásce a v jeho přetrvávající přítomnosti s jeho učeníky.*

5. A jaká jest povaha člověka, v jehož srdci se usídlil duch pochybnosti? Jak. 1, 8. *Člověk, v jehož srdci se usídlil duch pochybnosti, je nestabilní a nevěrný.*

6. Jakým obrazem chtěl Jakub znázornit pochybovačného ducha. V. 6b. *Člověk, v jehož srdci se usídlil duch pochybnosti, je jako člověk, který se snaží chytit se za svůj ocas.*

Jen vytrvalostí dojdeme vítězství

7. Kdo jedině může si odnésti vítěznou cenu života víry? Mat. 24, 13.

8. Kterým zaslíbením jest nám zajištěna neustálá pomoc Kristova v našem boji víry? Mat. 28, 20. *el' ja xristos s'obšču s' vami*
9. Jaká skutečnost jest podkladem tohoto zaslíbení? Žid. 13, 8. *ježiš Kristus - česť i slava, nyníž na věky*

10. Čeho jest zapotřebí, abychom neklesali u víře? Žid. 10, 35-39. *trpělivosti abychom mohli s'oci čest' do věčnosti / darovali zaslíbení*

Žde osloveným hrozilo nebezpečí, že jejich víra ztroškotá. Splnili vůli Boží, protože následovali vedení jeho Ducha a jeho slova; jeho úmysl v předcházející zkušenosti však nemohli pochopiti, ani poznati cestu, jež byla před nimi, takže byli svedeni k pochybnostem, zdali je Bůh skutečně vedl... Kdyby se vzdali své víry a zapřeli moc Ducha svatého, doprovázející poselství, bylo by to ústupem (krokem) k zahynutí. Slovy apoštola byli povzbuzeni k vytrvalosti: „Nezamítejtež smělé doufanlivosti své“. (Der grosse Kampf, 457. 458.)

11. Kdo jest nám povzbuzujícím příkladem k vytrvalosti v životě víry? Skt. 2, 42. *... Kristus... a... s'obšču s' vami... / a... s'obšču s' vami... / a... s'obšču s' vami...*
12. Čeho se nám dostane, budeme-li vytrvalí v životě víry? Žid. 13, 9. *... s'obšču s' vami... / a... s'obšču s' vami... / a... s'obšču s' vami...*

